

Sygn. akt VI P 265/15

WYROK ZAOCZNY W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 grudnia 2015r.

Sąd Rejonowy Gdańsk-Południe w Gdańsku VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący: SSR Katarzyna Brzozowska

Protokolant: sekr. sądowy Mirosława Marszałek

po rozpoznaniu w dniu 08.12.2015r. w Gdańsku

na rozprawie

sprawy z powództwa J. M.

przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G.

o wynagrodzenie

I. oddała powództwo.

Sygn. akt VI P 265/15

UZASADNIENIE

Powód J. M. pozwem skierowanym przeciwko (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. wniósł o zasądzenie kwoty 47.600 zł z ustawowymi odsetkami od kwot:

- a) 2.800 zł od dnia 10 lipca 2007r. do dnia zapłaty,
- b) 2.800 zł od dnia 10 sierpnia 2007r. do dnia zapłaty,
- c) 2.800 zł od dnia 10 września 2007r. do dnia zapłaty,
- d) 2.800 zł od dnia 10 października 2007r. do dnia zapłaty,
- e) 2.800 zł od dnia 10 listopada 2007r. do dnia zapłaty,
- f) 2.800 zł od dnia 10 grudnia 2007r. do dnia zapłaty,
- g) 2.800 zł od dnia 10 stycznia 2008r. do dnia zapłaty,
- h) 2.800 zł od dnia 10 lutego 2008r. do dnia zapłaty,
- i) 2.800 zł od dnia 10 marca 2008r. do dnia zapłaty,
- j) 2.800 zł od dnia 10 kwietnia 2008r. do dnia zapłaty,
- k) 2.800 zł od dnia 10 maja 2008r. do dnia zapłaty,

- l) 2.800 zł od dnia 10 czerwca 2007r. do dnia zapłaty,
- m) 2.800 zł od dnia 10 lipca 2008r. do dnia zapłaty,
- n) 2.800 zł od dnia 10 sierpnia 2008r. do dnia zapłaty,
- o) 2.800 zł od dnia 10 września 2008r. do dnia zapłaty,
- p) 2.800 zł od dnia 10 października 2008r. do dnia zapłaty,
- q) 2.800 zł od dnia 10 listopada 2008r. do dnia zapłaty.

Pozwana spółka nie złożyła odpowiedzi na pozew, nie wdała się w spór.

Sąd ustalił, co następuje:

Powód J. M. zgłoszony był do ubezpieczeń społecznych i ubezpieczenia zdrowotnego z tytułu zatrudnienia w pozwanej (...) spółce z ograniczoną odpowiedzialnością w G. w okresie od 1 stycznia 1999r. do 31 marca 2011r. W okresie od czerwca 2007r. do sierpnia 2007r. podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne wynosiła po 3.000 zł, we wrześniu 2007r. – 2.258,20 zł, zaś w okresie od października 2007r. do października 2008r. – po 3.000 zł.

(dowód: pismo ZUS k.39)

Powód ujawniony jest w Krajowym Rejestrze Sądowym jako członek zarządu pozwanej spółki.

(dowód: odpis z KRS k.6-13)

W dniu 9 września 2009r. powód wystosował pismo do prezesa zarządu pozwanej spółki, w którym zwrócił się o pisemne przekazanie informacji dotyczącej jego zaległego wynagrodzenia za pracę na dzień 31 sierpnia 2009r. Powód wskazał, że ostatni raz otrzymał wynagrodzenie w dniu 24 czerwca 2008r. w wysokości 2.800 zł, była to wypłata wynagrodzenia za maj 2007r. Powód zwrócił się o przekazanie informacji, w jakim terminie otrzyma zaległe wynagrodzenia oraz przypomniał, że nie otrzymał należnych mu ekwiwalentów urlopowych. Powód wskazał, że jego sytuacja materialna jest na tyle tragiczna, a stan zdrowia na tyle poważny, że nie może dłużej czekać na przysługujące mu świadczenia.

(dowód: kopia pisma k.14)

W dniu 13 listopada 2009r. powód ponownie zwrócił się z pismem do prezesa zarządu pozwanej spółki o przedstawienie pisemnej informacji dotyczącej stanu wykorzystania jego zaległych urlopów wypoczynkowych, pisemnej informacji dotyczącej jego zaległego wynagrodzenia za pracę na dzień 31 października 2009r. (ostatnia wypłata wynagrodzenia była za maj 2007r.), pisemnej informacji, w jakim terminie powód otrzyma zaległe wynagrodzenie za pracę i zaległe ekwiwalenty urlopowe. Powód jeszcze raz poinformował, że jego sytuacja materialna jest na tyle tragiczna, a stan zdrowia na tyle poważny, że nie może dłużej czekać na przysługujące mu świadczenia.

(dowód: kopia pisma k.16)

W dniu 28 marca 2014r. powód sporządził pismo do prezesa zarządu pozwanej, w której zwrócił się o pisemną informację o wielkości jego wynagrodzenia za pracę, które nie zostało powodowi wypłacone. Powód przypomniał, że wynagrodzenie za swoją pracę miał otrzymać na konto, ale pod pewnego czasu (od kilku lat) pieniądze nie docierały do niego. Powód wskazał, że szacuje, iż pozwana nie wypłaciła mu wynagrodzenia w kwocie ok. 70.000 zł.

(dowód: kopia pisma k.15)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo podlega oddaleniu.

Okoliczności faktyczne w sprawie Sąd ustalił w oparciu o dokumenty zgromadzone w toku postępowania. Treść i autentyczność dokumentów nie budziły wątpliwości, zatem zostały one uznane za wiarygodne i miarodajne. Sąd pominął dowód z przesłuchania stron, bowiem powód – prawidłowo wezwany (do osobistego stawiennictwa celem przesłuchania – k.19) – nie stawiał się na rozprawie w dniu 10 września 2015r. (k.28, k.22), bez usprawiedliwienia. Sąd zatem dowód ten pominął.

Powód domagał się zasądzenia wynagrodzenia za pracę za okres od czerwca 2007r. do października 2008r.

Zgodnie z art.80§1 k.p. wynagrodzenie w ramach stosunku pracy przysługuje za pracę wykonaną, a za czas niewykonywania pracy – jeżeli przepis szczególny tak stanowi. Podkreślić należy, iż samo pozostawanie w stosunku pracy nie jest podstawą do uzyskiwania wynagrodzenia. Jeżeli pracownik nie wykonuje pracy, do nabycia przez niego prawa do wynagrodzenia niezbędne jest istnienie przepisu szczególnego (np. art.92 k.p.) lub postanowienia umowy, które przyznają mu to prawo (por. E.Maniewska, Komentarz do art.80 k.p., LEX/el 2014). Samo pozostawanie w stosunku pracy nie jest podstawą do uzyskiwania wynagrodzenia. Jeżeli pracownik nie wykonuje pracy, to do nabycia przez niego prawa do wynagrodzenia niezbędne jest istnienie przepisu szczególnego lub postanowienia umowy, które przyznają mu to prawo. Wynagrodzenie za czas niewykonywania pracy ma bowiem charakter wypłaty gwarancyjnej, która zawsze musi mieć konkretną podstawę prawną (por. wyrok SA w Warszawie z dnia 7 marca 2013r., III APA 29/12).

Przenosząc powyższe rozważania na grunt sprawy niniejszej, stwierdzić należy, iż istnieją podstawy do przyjęcia, że powód pozostawał w spornym okresie ze stroną pozwaną w stosunku pracy. Bezsprzecznie powód był członkiem zarządu pozwanej spółki w przedmiotowym czasie, co nie oznacza zatrudnienia na podstawie umowy o pracę, zwłaszcza że dokument taki nie został przedstawiony przez powoda. Jednakże z informacji uzyskanych z Zakładu Ubezpieczeń Społecznych wynika, że powód podlegał ubezpieczeniom społecznym z tytułu zatrudnienia w pozwanej spółce z okresie od 1 stycznia 1999r. do 31 marca 2011r. Daje to podstawy do przyjęcia, że strony łączył stosunek pracy w okresie objętym żądaniem pozwu.

Jak już jednak wskazano, samo pozostawanie w stosunku pracy nie daje podstaw do nabycia prawa do wynagrodzenia. Powód domaga się wynagrodzenia za pracę (vide: k.14, k.15), zaś przesłanką nabycia prawa do takiego wynagrodzenia jest świadczenie pracy na rzecz pracodawcy. W przedmiotowej sprawie strona powodowa nie wykazała, by w okresie objętym żądaniem pozwu, powód świadczył pracę na rzecz pozwanej spółki. Powód nie przedstawił żadnych dowodów pozwalających na przyjęcie, że wykonywał na rzecz pozwanej spółki czynności wynikające z umowy o pracę. Co więcej, nie sposób nie zauważyć, iż powód domaga się wynagrodzenia za okres od czerwca 2007r. do października 2008r., zaś pozew skierowany został w kwietniu 2015r., a więc po upływie 7 lat od wymagalności większości należności objętych pozewem. Już ta okoliczność wywołuje musi wątpliwości co do rzeczywistego świadczenia pracy przez powoda. Niezrozumiałą jest tak znaczny odstęp czasowy pomiędzy brakiem wypłaty wynagrodzenia a wystąpieniem do sądu. Jak wynika z pisma powoda, ostatnią wypłatę kwoty pieniężnej otrzymał on w czerwcu 2008r., przy czym należność (jak wskazał w piśmie powód – miała obejmować okres maja 2007r.). Jak już wskazano, powód nie przedstawił umowy o pracę, pozwalającej na ustalenie warunków zatrudnienia. W pozwie powód wniósł o zasądzenie wynagrodzenia w kwotach po 2.800 zł miesięcznie, natomiast z informacji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych odnośnie podstawy wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne, która powiązana jest z wysokością wynagrodzenia, wynika, że podstawa wymiaru składek na ubezpieczenia społeczne w odniesieniu do powoda wynosiła 3.000 zł (k.39). Zatem i w tym zakresie istnieją rozbieżności.

Z tych względów, Sąd uznał, że twierdzenia powoda o okolicznościach faktycznych budzą uzasadnione wątpliwości (art.339§2 k.p.c.), a więc nie mogą zostać uznane za prawdziwe.

Trzeba wziąć nadto pod uwagę, że samo twierdzenie strony nie jest dowodem, a twierdzenie dotyczące istotnej dla sprawy okoliczności (art. 227 k.p.c.) powinno być udowodnione przez stronę twierdzenie to zgłaszającą - art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c. (por. wyrok SA w Krakowie z dnia 19 listopada 2014r., I ACa 1046/14).

Rozważając zasadność powództwa należy mieć na względzie, iż – zgodnie z art.6 k.c. w zw. z art.300 k.p. – ciężar udowodnienia faktu spoczywa na osobie, która z faktu tego wywodzi skutki prawne. Do osoby występującej z pozwem należy udowodnienie faktów pozytywnych, które stanowią podstawę powództwa, gdyż z faktów tych wywodzi ona swoje prawo (por. wyrok SA w Łodzi z dnia 18 grudnia 2014r., I ACa 877/14). Przedstawienie przez stronę dowodu w celu wykazania określonych twierdzeń o faktach sprawy, z których wywodzi ona korzystne dla siebie skutki, jest jej ciężarem procesowym, wynikającym i zagwarantowanym przepisami prawa, przede wszystkim w jej własnym interesie. To interes strony, jakim jest wygranie procesu, nakazuje jej podjąć wszelkie możliwe czynności procesowe w celu udowodnienia przedstawionych twierdzeń o faktach (por. wyrok SA w Szczecinie z dnia 6 marca 2015r., I ACa 833/14).

W przedmiotowej sprawie, jak już wskazano, strona powodowa nie przedstawiła żadnych dowodów pozwalających na ustalenie, że w okresie od czerwca 2007r. do października 2008r. powód świadczył pracę na rzecz pozwanej spółki. Nie zostały przedstawione jakiegokolwiek dokumenty wskazujące na wykonywanie przez powoda czynności objętych stosunkiem pracy; strona powodowa nie zaferowała również żadnych osobowych źródeł dowodowych. Dowód zaś z przesłuchania stron został pominięty z uwagi na niestawiennictwo powoda. W tych warunkach, brak jest podstaw do przyjęcia, by powód faktycznie świadczył pracę na rzecz pozwanej w okresie objętym pozwem. Dodatkowo jedynie można nadmienić, iż odstęp czasowy pomiędzy okresem objętym pozwem a datą zgłoszenia żądania przed sądem wywołuje wątpliwości co do rzeczywistego stanu rzeczy.

Nie można pominąć, że to obowiązkiem powoda jest przytoczenie okoliczności faktycznych, z których wywodzi roszczenie (art. 187 § 1 pkt 2 k.p.c.) i wskazanie na dowody, których przeprowadzenie potwierdzi zasadność jego twierdzeń o faktach (art. 232 k.p.c. i art. 6 k.c.). Wszystkie zaś okoliczności faktyczne doniosłe dla rozstrzygnięcia sprawy i składające się na podstawę faktyczną rozstrzygnięcia muszą mieć oparcie w dowodach przeprowadzonych w toku postępowania (wyrok SA w Katowicach z dnia 27 listopada 2014r., I ACa 677/14).

Z tych względów, na podstawie art.6 k.c. w zw. z art.300 k.p., Sąd oddalił powództwo.